

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 224/2010-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. júla 2010 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď., Česká republika, zastúpeného advokátom JUDr. J. H., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 67 Cbi 346/00 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 32 Cb 71/96, sp. zn. 13 C 73/98 a sp. zn. 76 Cb 203/99) v období po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 50/07-27 zo 14. júna 2007 a takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 67 Cbi 346/00 v období od rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 50/07-27 zo 14. júna 2007 n e p o r u š i l základné právo JUDr. Ing. D. Ď. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie

veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 224/2010-15 zo 6. mája 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 67 Cbi 346/00 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 32 Cb 71/96, sp. zn. 13 C 73/98 a sp. zn. 76 Cb 203/99) v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. IV. ÚS 50/07-27 zo 14. júna 2007.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 18. júla 1996 podal krajskému súdu *„návrh na určenie nároku konkurzného veriteľa“* z dôvodu, že si 18. júna 1996 *«uplatnil „Prihlášku pohľadávky v konkurze Ž., s r. o.“ a to z dôvodu nevyplatenia zákonnej mzdy v stanovenom výplatnom termíne»*, a keďže správca konkurznej podstaty sa k podanej prihláške odmietol vyjadriť, nadobudol presvedčenie, že jeho pohľadávku neuznal.

Dôvodom už opakovanej sťažnosti je podľa sťažovateľa to, že: «(...) konajúci súd do dnešného dňa nerešpektoval stanovisko ÚS SR(...) a konal s prietahmi a podľa nášho názoru nekonal ani v súlade so zákonom hlavne v tom, že konajúci súd nesprávne vyruboval súdny poplatok, čo malo za následok spôsobené bezdôvodné prietahy, pričom od podania návrhu zo dňa 18. 7. 1996 uplynula doba temer 14 rokov a spor nie je ani na súde prvého stupňa ešte ukončený! (...)

Z dôvodu, že Nález US má silu zákona, pričom konajúci súd tento nález - zákon nerešpektoval a sústavne nerešpektuje od jeho vydania 14. 6. 2007 až do súčasnosti, čím bol opäť spôsobený bezdôvodný prietah v konaní, čo má za následok, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 67 Cbi 346/2000 (pôvodne vedenom pod č. k. 32 Cb 71/96, č. k. 13C73/98 a č. k. 76 Cb 203/99) nebolo odstránené, porušovalo sa a sústavne sa porušuje už temer 14 rokov.»

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„I. Krajský súd v Bratislave právo na prejednanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom pod sp. zn. 67 Cbi 346/2000 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 32 Cb 71/96, sp. zn. 13 C 73/98 a sp. zn. 76 Cb 203/99) porušil a sústavne porušuje základné právo sťažovateľa(...)

II. Krajskému súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 67 Cbi 346/2000 opakovane prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietahov.

III. JUDr. Ing. D. Ď. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 10 000 Eur, ktorú čiastku je povinný Krajský súd v Bratislave zaplatiť na účet advokáta JUDr. J. H.(...) do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu SR.

IV. JUDr. Ing. D. Ď. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 303,30 Eur a to všetko, je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. J. H. (...) do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu SR. “

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: krajský súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 3295/2010 zo 7. júna 2010 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu krajského súdu z 22. júna 2010.

2.1 Predsedníčka krajského súdu popísala chronologický prehľad úkonov vykonaných krajským súdom v danej veci v napadnutom období a uviedla tieto relevantné skutočnosti:

„(...) Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 67 Cbi 346/2000-203 zo dňa 31. 05. 2010, bolo rozhodnuté o návrhu na oslobodenie od úhrady SP (doplatku).

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 67 Cbi 346/2000-206 zo dňa 04. 06. 2010, rozhodol o prerušení konania, a to vzhľadom na prebiehajúce konkurzné konanie ohľadne zrušenia konkurzu.

Zákonná sudkyňa mi oznámila, že následne, po ukončení odvolacieho konania ohľadne zrušenia konkurzu, bude súd pokračovať v konaní.

Súčasne Vám, (...) oznamujem, že Krajský súd v Bratislave podľa ustanovenia § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii ÚS SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, netrvá na ústnom prerokovaní veci pred ÚS SR.“

2.3 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu krajského súdu uviedol tieto podstatné skutočnosti:

„Súhlasíme, aby ÚS SR po prijatí sťažnosti vo veci II. ÚS 224/10 konal bez nariadenia ústneho pojednávania.

K vyjadreniu (...) zo dňa 7. 6. 2010 snád' iba toľko, že (...)

Neviem prečo predsedníčka krajského súdu neoznámila (...), že po rozhodnutí NS SR č. k. 6 Obo 217/03 konajúci súd vydal uznesenie sp. zn. 67 Cbi 346/00-94 dňa 13. 1. 2006, ktorým pripustil zmenu petitu s poukazom na rozhodnutie NS.

Následne, uznesením zo dňa 9. 10. 2006 dovyrubil súdny doplatok 6.260,- Sk za zmenu petitu žaloby, ktorú žalobca podal dňa 16. 12. 1998. Súd teda nesprávne temer po 8 rokoch od podaného návrhu dovyrubil súdny poplatok.

Tento postup súdu bol podľa nás v rozpore s ust. § 13 ods. 1 zák. č. 71/92 Zb., lebo došlo k preklúzii vymáhania súdnych poplatkov, na ktorý mal súd nárok iba do 31. 12. 2001.

To, že spor trvá viac ako 14 rokov a nie je právoplatne skončený, nie je vinou žalobcu ale je vinou konajúceho súde a preto žiadame, aby ÚS SR podanej sťažnosti v plnom rozsahu vyhovel a prikázal súdu vo veci neodkladne konať.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vo veci žalobného návrhu sťažovateľa proti V., a. s., na zaplatenie sumy 102 926 200 Sk s prísl. vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 33 Cb 178/95 najmä v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. IV. ÚS 50/07-27 zo 14. júna 2007:

Dňa 18. júla 1996 sťažovateľ podal na bývalom Mestskom súde Bratislava „*Návrh na určenie nároku konkurzného veriteľa*“ proti JUDr. J. J., správcovi konkurznej podstaty spoločnosti Ž., spol. s r. o. (ďalej aj „správca konkurznej podstaty“).

Dňa 5. apríla 2007 bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený spis, aby rozhodol o dovolaní sťažovateľa proti uzneseniu najvyššieho súdu č. k. 6 Obo 282/06-160, ktorým najvyšší súd v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 67 Cbi 346/00-153 uložil sťažovateľovi poplatkovú povinnosť za podanie návrhu na začatie konania.

Dňa 14. júna 2007 ústavný súd v predmetnej veci nálezom č. k. IV. ÚS 50/07-27 rozhodol o porušení práv sťažovateľa zaručených v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zároveň prikázal krajskému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietahov a sťažovateľovi priznal finančné zadost'učinenie v sume 60 000 Sk.

Dňa 28. mája 2009 najvyšší súd dovolanie sťažovateľa proti uzneseniu najvyššieho súdu č. k. 6 Obo 282/06-160 svojím rozhodnutím č. k. 1 Obdo V 31/07-169 odmietol.

Dňa 1. júla 2009 bol krajskému súdu vrátený spis.

Dňa 3. júla 2009 zákonná sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby uznesenie najvyššieho súdu č. k. 1 Obdo V 31/07-169 bolo doručené účastníkom konania.

Dňa 4. augusta 2009 právny zástupca sťažovateľa prevzal uznesenie najvyššieho súdu č. k. 1 Obdo V 31/07-169.

Dňa 21. septembra 2009 bolo doručené uznesenie najvyššieho súdu č. k. 1 Obdo V 31/07-169 správcovi konkurznej podstaty.

Dňa 5. októbra 2009 sťažovateľ podal návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 3. februára 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 10. marec 2010.

Dňa 24. februára 2010 JUDr. J. J. oznámil krajskému súdu, že uznesením sp. zn. 38 K 111/95 z 30. septembra 2008 bol konkurz vyhlásený na spoločnosť Ž., spol. s r. o., zrušený a on bol zbavený funkcie správcu konkurznej podstaty.

Dňa 5. marca 2010 boli účastníci konania upovedomení o zrušení termínu pojednávania nariadeného na 10. marec 2010 aj z dôvodu zrušenia konkurzu spoločnosti Ž., spol. s r. o. Zákonná sudkyňa toho istého dňa požiadala „o zaslanie právoplatného uznesenia o zrušení konkurzu“, avšak dostala odpoveď, že toto rozhodnutie „doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť“, pričom spis bol predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o opravnom prostriedku.

Dňa 4. mája 2010 súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby oznámil, či trvajú na návrhu na oslobodenie od súdneho poplatku.

Dňa 10. mája 2010 krajský súd vyzval sťažovateľa, aby oznámil, či trvá na svojom návrhu na oslobodenie od súdneho poplatku.

Dňa 14. mája 2010 sťažovateľ oznámil súdu, že trvá na rozhodnutí „o oslobodení od platenia súdnych poplatkov“.

Dňa 31. mája 2010 krajský súd uznesením č. k. 67 Cbi 346/00-203 nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdneho poplatku (doplatku).

Dňa 4. júna 2010 krajský súd uznesením č. k. 67 Cbi 346/00-206 prerušil napadnuté konanie „do právoplatného rozhodnutia odvolacieho konania vedeného pod č. k. 38K 111/95-5166“. Toto rozhodnutie dosiaľ nenadobudlo právoplatnosť.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 67 Cbi 346/00 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 32 Cb 71/96, sp. zn. 13 C 73/98 a sp. zn. 76 Cb 203/99) dochádza opätovne k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. IV. ÚS 50/07-27 zo 14. júna 2007. Všeobecné súdy v napadnutom konaní rozhodovali pôvodne o žalobnom návrhu sťažovateľa na určenie pravosti pohľadávky v sume 75 000 Sk z titulu nevyplatenj mzdy a od pripustenia zmeny návrhu (resp. od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia krajského súdu z 13. januára 2006) o žalobnom návrhu sťažovateľa, ktorým sa domáhal priznania peňažnej pohľadávky v sume 183 890 Sk ako nevyplatenj mzdy a odstupného pri skončení pracovného pomeru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie vecí v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a rovnako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. I. ÚS 41/02).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť vecí, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu vecí) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť vecí, ústavný súd – rovnako ako v náleze sp. zn. IV. ÚS 50/07 – konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania ani v napadnutom období nebola závislá od zložitosti vecí. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení ani v súčasnosti nepoukázala na skutkovú alebo právnu zložitosť predmetnej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom období k zbytočným priet'ahom v konaní. Sťažovateľ síce aj v posudzovanom štádiu konania využil viaceré možnosti podľa Občianskeho súdneho poriadku (odvolanie a neskôr dovolanie proti rozhodnutiu o poplatkovej povinnosti), avšak využitie možností daných navrhovateľom procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie ich práva v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (napr. I. ÚS 31/01). Samozrejme, sťažovateľ si za takýchto okolností musel uvedomiť, že dôjde k predĺženiu predmetného konania.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. IV. ÚS 50/07-27 zo 14. júna 2007 a predovšetkým konštatuje, že predmetný spis krajského súdu sa od 5. apríla 2007 do 1. júla 2009 nachádzal na najvyššom súde, aby ten rozhodol o dovolaní sťažovateľa proti rozhodnutiu najvyššieho súdu č. k. 6 Obo 282/06-160, ktorým v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 67 Cbi 346/00-153 uložil sťažovateľovi poplatkovú povinnosť za podanie návrhu na začatie konania. Za uvedené obdobie prípadných zbytočných priet'ahov nepripadá do úvahy zodpovednosť krajského súdu, ale iba zodpovednosť najvyššieho súdu, ktorého však sťažovateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, v tomto konaní neoznačil za účastníka konania. Z prehľadu procesných úkonov opísaných zo súdneho spisu, ktorý bol ústavným súdom zapožičaný, vyplýva, že okresný súd od vrátenia spisu najvyšším súdom krajskému súdu, teda od 1. júla 2009, konal vo veci v podstate priebežne. Ústavný súd pripúšťa, že v prvých mesiacoch po vrátení spisu z najvyššieho súdu neboli úkony súdu vždy efektívne. Z judikatúry ústavného súdu však vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru (mutatis mutandis I. ÚS 47/03 a v ňom odkaz na predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu). V okolnostiach danej veci ojedinelý a krátkodobý neefektívny postup súdu neovplyvnil podľa názoru ústavného súdu

skutočnosť, že vec nebola doteraz skončená, a preto tento priet'ah nemožno ani považovať za príčinu neodstránenia stavu právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľ nachádza v dôsledku trvania tohto konania. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že nebolo možné z hľadiska komplexného posúdenia inkriminovaného konania považovať postup krajského súdu v ňom za porušenie práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Postup krajského súdu, aj keď nebol vždy efektívny, sa zjavne nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z uvedených dôvodov a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

4. S'ťažovateľ okrem vyslovenia porušenia označených základných práv navrhol, aby ústavný súd svojím rozhodnutím prikázal krajskému súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov, a domáhal sa aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia a trov právneho zastúpenia.

V zmysle ustanovenia § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, ústavný súd také rozhodnutie alebo opatrenie zruší. V zmysle odseku 4 citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie. Z uvedeného vyplýva, že tieto výroky sú viazané na vyhovenie vo veci samej. Keďže v uvedenom prípade ústavný súd vyslovil, že základné práva, ktorých porušenie s'ťažovateľ namietal, porušené neboli, uvedenými návrhmi sa pri svojom rozhodovaní už podrobnejšie nezaoberal.

5. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému z účastníkov, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Keďže s'ťažovateľ v konaní neuspel, ústavný súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ani jeho návrhom na náhradu trov konania.

Zo všetkých uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. júla 2010